

Примітка 3

Під цим роком у «Літописі» С. Величка знаходимо повідомлення: «Того ж року за архімандритства отця Варлаама Ясинського видруковано вперше в Печерській друкарні і у світ випущено з великою користю для людей першу книгу «Житій святих», складену працею превелебного в Бозі отця Дмитра Савича-Туптала, київського сотниченка, мужа премудрого і повного дару Святого Духа. Починається вона з вересня місяця». Відслідковування цієї події у загалом доволі далекому від культурного будівництва й налаштованому швидше на політичні записи писанні говорить про ту надзвичайну всенаціональну роль «Житій святих», яку відводили їм уже в часі їхньої підготовки та видання. Завдяки «батьківському» піклуванню Іоакима, Лавра тоді не мала привілею на друк. Та її керівництво, добре розуміючи необхідність виходу писання свт. Димитрія, вирішило здійснити цю роботу на свій страх і ризик. Перед тим текст було ретельно прочитано і розглянуто як печерськими книжниками під керівництвом Варлаама Ясинського, так митр. Гедеоном та Лазарем Барановичем. Друкувати почали 2 липня 1688 р., але свт. Димитрій приїхав до Лаври тільки на початок видання житій за жовтень. Нововидрукований том послали патріарху з вибаченням та проханням прислати Макарівські Четії-Мінеї. Іоаким відповів Варлааму Ясинському лайкою й заявою, що твір св. Димитрія треба було наперед прислати до Москви в рукописі, аби порівняти з Макарівськими Мінеями і «соборне свідетельствова, исправити». Було перераховано і «вини» самого свт. Димитрія. Той образився, і, як видно з його рукописів, навіть зібрався написати відповідь. Чи було її написано – наразі не відомо.